

L'HORA NOVA

INGENUAMENT

"Lontano, lontano, se va a piano". Així el President, de Catalunya ha aconseguit harmonitzar criteris i actituds, que feien irresoluble el nostre problema polític. Des d'ahir, ha acabat la seva efimera vida el Consell que, amb caràcter transitori, designà Companys, fa quinze dies, per tal de possibilitar una coordinació de programa i de concrecions entre els sectors majoritaris del front antifeixista. No per costosa, havem de deixar de consignar la satisfacció que ens causa la solució d'una crisi perllongadíssima, els efectes de la qual —per què no dir-ho?— amenaçaven perjudicar sensiblement el prestigi que ha de tenir la institució del Govern de la Generalitat de Catalunya.

Voldriem que d'aquesta visió de desconfiança, només en restés l'anècdota, i que els homes i els partits o organitzacions que regeixen els destins de les terres catalanes, en tinguessin esment per tal d'enfortir la unitat d'acció i desvetllar-se en un tot per endegar la vida del país pels viaranys del progrés, en la més àmplia accepció del mot. Veritablement, per sobre de totes les atencions pesa, en aquests moments, l'esforç que ens demana la guerra. Cal comprendre que el manteniment d'una acció bèl·lica, no solament atura el progrés, ans encara destrueix la riquesa creada. Però Catalunya, amb els altres pobles d'Iberia, no fa la guerra amb esperit de domini, sinó per defensar les seves llibertats. I davant del perill que amenaça la seva existència, del propòsit d'esclavitzar-la, el poble treballador lluita i prodiga les vides, juramentat per a aixafar el feixisme, i bastir, després de la victòria, damunt la terra assolada, la nova societat, redimida d'egoismes i freturosa de crear el seu benestar i d'assolir una cultura amb l'esforç del treball de tots els ciutadans. Ara cal que els governants donin el bon exemple i sàpiguen aprofitar el valor de les inexhauribles virtuts d'aquest poble proletari.

ALFIL

EXEGESI

En les columnes d'aquest periòdic, ha estat publicada, fa pocs dies, una disposició de la Conselleria de Finances de la Generalitat, dictada amb data 22 de març, referent a la creació d'una Comissió especial als Ajuntaments de Catalunya, de població superior a 1.500 habitants, excepte el de Barcelona, per a l'Administració de la Propietat Urbana.

Cal fer un càlid elogi de l'esmentada disposició. Es curta, clara, concisa, i la seva interpretació no dóna lloc a cap mena de dubtes. Ompla, demés, una necessitat i un anhel de molts que esperaven veure una orientació ben definida, encara que transitòriament, respecte de la qüestió que amb aquella es ve a resoldre: qui ha d'administrar, i a què s'ha d'atendre l'administrat.

Sens parar-se en cada un dels seus articles, ja que, com abans s'ha dit, tot el contingut és prou clar i concís, hem de manifestar que la Comissió especial que es crea per a l'administració de la propietat urbana, té una missió ben concreta: tot el referent al cobrament dels lloguers i a la realització de les obres de reparació, conservació i millora, que siguin indispensables a judici de la pròpia Comissió. Aquesta ha de tenir cura, demés, de liquidar tota mena de contribucions, arbitris i càrregues que gravin els immobles o cases. No res més; no res menys. Són, doncs, les seves funcions, les mateixes, aproximadament, que amb anterioritat es venien atorgant als administradors pròpiament dits.

Vol, demés, la llei, començar a assajar amb aquest exemple la capacitat dels Ajuntaments per a regir *destins*; posar-los a prova; i sens rompre absolutament amb el passat, que no n'hi ha pas necessitat, resol també un problema parcial de l'economia d'acord amb les circumstàncies del moment i amb la veritat que s'està estructurant.

Els Municipis, als quals cada dia se'ls hi complica més el seu mecanisme, han d'ésser sotmesos a dures proves, i si l'encert dels seus dirigents sap sortir-se'n, la solució serà llavors total.

Es el Municipi el nucli de coordinació més petit de la societat. El primer element de l'organisme social. La vida perfecta cel·lular de tots ells ens ha de portar a la perfecta vida de la col·lectivitat que els integra.

Es presenta una veritable ocasió per «ADMINISTRAR». No en dubtem que serà així. Inspirem-nos tots en aquesta confiança.

LEX